

ת"פ 63148/01 - מדינת ישראל נגד א.צ.מ.צ

בית משפט השלום ברוחובות
ת"פ 63148-01 מדינת ישראל נ' צ(עוצר) ואח'

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א.צ

מ.צ

הנאשמים

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

ב"כ הנאשם 1 עו"ד דגנית מועל'י בשם עו"ד איריס אהרוןוב

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דגנית מועל'

גזר דין

על פי הودאות הורשוו שני הנאשמים בעבירה של **תקיפה חבלנית בנסיבות חמירות בצוותא חדא**.

בתאריך 25/1/15 בשעת לילה הגיעו דניאל זגורி - המטלון, וחברו אבינדב לתחנת דלק ברוחובות כאשר אבינדב נהג ברכבת. המטלון ירד מרכבת וניגש אל החנות בתחנת הדלק, שם רכש סיגריות ואזיו חזר אל הרכב והתיישב במושב הסמור למושב הנהג.

הנאשמים, יחד עם ארבעה אחרים, ניגשו אל הרכב וביקשו מהמטلون סיגריות.

המטلون יצא מן הרכב, חילק סיגריות לבני החבורה וניגש בשנית לחנות על מנת לרכוש שתיה. עת התקרב בחזרה לרכבת, החזיק נאשם 2 בידיים, בעוד בני החבורה מנעו ממנו את הכניסה לרכבת. המטלון ניסה להתכווף מתחת לידי של נאשם 2 ואזיו מנה ממנו נאשם 1 להיכנס אל הרכב בעודו אומר לו: "מה, מה?"

עת ניסה המטלון להיכנס אל הרכב, תקפו אותו בני החבורה בצוותא חדא באמצעות אגרופים ובעיטות שפגעו בגופו, לרבות בעיטה מנאשם 1. כאשר הצליח המטלון לשבת ברכבת, המשיכו בני החבורה לתקפו באמצעות בעיטות אגרופים לרבות בעיטה מנאשם 2 והכל בעוד נאשם 1 עומד בצדם למושב הנושא לצד הנהג, בסמוך

למתלון.

משהczlich המטלון לסגור את דלת הרכב, נגענו בני החבורה, או מי מהם, את הרכב באמצעות ידיהם , עד אשר המטלון ואיבנדב עזבו את המקום ברכbam.

כتوزא ממעשים אלה נגרמו למטלון נפיחות קלה ורגשות בקשר האף, חתק שטхи על גשר האף, נפיחות בשפה התחתונה וניתוק שנ מקיבועה.

התביעה צינה כי הערך המוגן בו פגעו הנאים במעשיהם הוא ההגנה על גופו של אדם.

לטעמה של התביעה, מידת הפגיעה בערך זה היא משמעותית לאחר שמדובר בתקיפה אלימה וברוטלית, לה חברו מספר עבריים באופן המתואר לעיל.

התביעה הביאה מಹלכות בית המשפט העליון ולפיהן יש להחמיר בענישה בעבירות של אלימות על מנת למנוע תופעה פסולה זו.

לטעמה, על בתי המשפט לתרום תרומות בענישה מחמירה ומכבידה שהיה בה כדי לשדר את המסר הראווי וכן להרתיע.

התביעה מצאה כי ישן נסיבות לחומרה בענינים של הנאים אף מעבר לכך שמדובר בתקיפה בצוותא חדא. חלקם של הנאים משמעותית בהתחשב , בין היתר, בכך שהנאימים הם שמנעו את חזרתו של המטלון לרכב. בעקבות מעשיהם נגרמו למטלון חבלות של ממש וכי כל המעשים נעשו ללא כל טעם וסיבה ואף לאחר שמטלון נעה לבקשתם והעניק להם סיגריות.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הולם נع בין 16-8 חודשים כודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנסמשמעותי ופיצוי.

התביעה ערה להמלצות שירות המבחן שענין הסתפקות בתקופת מעצרם של הנאים והטלה צו מבנן ולטעמה לא ניתן לקבל המלצות אלה. התביעה הדגישה כי המלצות שירות המבחן הן אך שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקל ולזאת על פי החלטה בהמ"ש העליון ועל כן ובਮכלול השיקולים ותוך איזון שלהם, אין לקבל המלצות אלה. עוד הדגישה התביעה כי כך הורה בית המשפט העליון אף באשר לשיקולי שיקום. דהיינו, יש להבאים בחשבון מכלול השיקולים האחרים, אך לא כシיקול בלבד.

סוף דבר עטרה התביעה להטיל על הנאים 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

הנאימים הם אחים תאומים ואם מסרה בבית המשפט כי הניתוק מהם קשה לה מאוד ואף הם מתקשים

מஆוד בשל מעצרם וכן דיברה אודות מצבם הנפשי ובמיוחד בכל הנוגע לנאים 2.

ב"כ נאים 1 צינה כי בעת האירוע היה הנאים בן 18.5 וכי מדובר בנאים אשר הודה בכתב אישום מתקן באופן ממשמעותי. היא הפנתה אל תסוקיר שירות המבחן שהוא מפורט ווורחן וממליץ סוף דבר להסתפק בימי מעצרו של הנאים ולהתיל עליו צו מבנן. לדבריה, מדובר בנאים אשר אובייחן כמו שסובל מקשיש הסתגלות וקשישים ברכישת מיומנויות יסוד. כבר בגיל 13 אובייחן כסובל מסכיזופרניה, הפרעות התפתחותיות וקוויאישות בלתי בשלים ואף אושפז לתקופה לא מבוטלת. לטעמה, אישיותו של הנאים היא מרכיב ממשמעותי להתנהלותו בתיק דן. עוד הפנטה ב"כ הנאים לכך כי הנאים נטל אחריות על המעשים וכי בכל הנוגע לשימוש באלכוהול אין הוא נזק לטיפול גמילה מאחר שאין הדבר בשימוש כרוני. היא בקשה ליתן משקל בכורה לגילו הצעיר של הנאים ולהיותו במעצר מזה כישעה חדשים ובמבחן. המשך שהותו במבחן, על מנת לשמר את ההליך השיקומי אותו עבר הנאים. לטעמה של ב"כ הנאים 1 העמדה שהציגה התביעה אינה תואמת את גילו של הנאים ואת ההליך השיקומי.

גב' אפרת קאופמן, שהיא המדריכה של הנאים 2 בבית ספר מפטן, מסרה בבית המשפט, כי היא מכירה את הנאים מזה שלוש שנים כי מדובר בנער מקרים וכי הקשר ביניהם חזק מאוד.

היא הבינה כי במהלך מחצית השנה בה שהה במעצר הלך מצבו הנפשי והדרדר. עוד צינה כי גם בפניה הביע הנאים חרטה על המעשים והוא מאמין כי בזמן מעצרו למד את לקחו ועל כן עטרה לשחררו על אתר ואף צינה כי תשיע לאמו ולאחותו להשיגו עליו.

ב"כ הנאים 2 צינה כי בטיעוניה לעונש התעלמה ממצבם הנפשי של הנאים והדגישה כי מצבו של הנאים 2 קשה אף מצבו של הנאים 1. מאז תחילת ההליכים הוא שווה במחלקה סגורה במבחן וכעת מוחזק קטוע פיקוח. ב"כ הנאים 2 הפנטה אל חוות הדעת הפסיכיאטריות בעניינו של הנאים, שהגמ שקבעו כי הוא כשיר לעמוד לדין, פרטו את מצבו הקשה. על כן, לטעמה, הגם שהנאים כשיר לעמוד לדין לא ניתן להתעלם ממצב נפשי כה קשה, כמו גם של אחיו, במיוחד שהשניים פיתחו, בשל מצבם הנפשי המזוהה, מעין תלות זה בזיה, המביאה אותם גם לסייעות צאלה ואחרות.

ב"כ הנאים 2 הדגישה את גילו הצעיר של הנאים ואת העדר העבר הפלילי, כמו גם את נטילת האחריות וההודהה. כן הדגישה את המצב הקשה של משפחתו.

ב"כ הנאים הפנטה אל הלכות ביהם "שהעלין בדבר "בגירים צעירים" וכי אל האמור בתסוקיר שירות המבחן. היא עטרה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאים.

מחוות דעת פסיכיאטרית ראשונה בעניינו של הנאים 2 עולה כי בעת ביצוע העבירה לא היה שרוי במצב פסיכוטי, אלא היה נתון להשפעת אלכוהול וכי הוא כשיר לעמוד לדין. כן צוין כי בעבר אושפז למספר חודשים, עקב אירוע פסיכוטי חולף וכי אינו נזק להמשך אשפוז. חודש לאחר מכן הופנה הנאים בשנית

לבדיקה, ולאשפוז עקב החמורה במצבו וعقب התנהלותו. לאחר הסתכלות נקבע בחווות דעת זו כי מדובר בחולה נפש המציג בהפגה תרופתית ו בשל היומו בסיטואציה משפטית כעת, מגזים בהציג פסיכון לוגיה לשם השגת רוח שמי וקללה בעונש. נקבע כי איןנו זקוק להמשך אשפוז, אלא לעקב אמבולטורי ולטיפול רפואי. עוד צוין כי יתכן ו בשל כוחות נפש מוגבלים יתקשה להסתגל לאגף רגיל בבית הסוהר ועל כן מומלצת העברתו לאגף "טעוני פיקוח".

מתוך שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי מגיל צעיר אובחן כסובל מבעיות התפתחותיות שונות ועוד. בגיל צעיר נפלט מסגרת לימודים והסתובבת חסר מסגרת כלשהי וניהל אורח חיים שולי ובעיתי, תוך ניסיונות חוזרים לשיקום שלא צלחו. בשנת 2013 אובחן כסובל מצריך פסיכוטי פעליל וnochח החמורה במצבו אשפז בכפיה. הוא אובחן כסובל מסכיזופרניה. מאז שחררו מאשפוז, לא הקפיד בטיפול רפואי, המשיך לשוטט ברחובות ולצרוך אלכוהול.

במהלך השיחה עימו הסתבר כי במעצרו הוא נוטל טיפול רפואי ועל כן מצבו השתפר. הוא תאר את הרקע לעבירה בבעלי חברתי, צריכת אלכוהול מוגברת וקושי לגלות שליטה ואייפוק בהתנהלותו. לדבריו, ברקע להתנהלותו, תפיסתו כי המתלוון נהג כלפי בצלול ובתוקפנות. הוא שיתף בכך כי בתקופות בהן אינו נוטל תרופות הוא מתקשה יותר להתמודד עם קונגפליקטים. להערכת שירות המבחן, בעת מוגלה הנאשם 1 לראשונה הכרה בעיותו שהתנהלו עקב צריכת האלכוהול.

ה הנאשם מסר כי הוא נכוון להיעזר בגורמי טיפול על מנת לעורוך שינוי בחיוו, סיבוב מצבו הנפשי, בעיית האלכוהול ודפוס ההתנהלותו. שירות המבחן התרשם כי לצד המוטיבציה המילולית וההבנה הראשונית במצבו, מתקשה הנאשם לבחון את ההשלכות של מעשיו על זולתו ומתרצה יותר באובדןיהם אותם חווה בעקבות העבירה, כמו גם בחששו מפני תוצאות ההליך המשפטי.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית, כך ציין שירות המבחן, עולה כי הנאשם סובל מסכיזופרניה, הפרעות קשות בקשבר ובERICז' ומפיגור סביבתי. הנאשם אינו זקוק לאשפוז ונמצא במ"ן רק בשל קשייו להסתגל לאגף רגיל. הנאשם מסר כי לאחר שחררו ישתחף פועלה עם גורמי טיפול.

לאור גילו הצעיר של הנאשם, היעדר הרשותות קודומות, מרכיבות מצבו הנפשי, נתוני והיסICON הנשקף בהתנהלותו, בהיעדר טיפול הולם ומפחית סיכון, כאשר כוון הביע הנאשם רצון לטיפול צזה, המליץ שירות המבחן לאמץ את הפן השיקומי ועל הטלת צו מבחן, בציורף ענישה שתביא בחשבון את תקופת מעצרו עד כה.

מתוך שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הוא מוכר לשירותי בריאות הנפש מאז גיל 17, בשל אשפוז פסיכיאטרי ואף בשל טיפול רפואי.

עליה כי הנאשם 2 התנהל באופן שלי בעיתי, לרוב בצוותא עם אחרים ובהשפעת שימוש בחומרים כימיים וכאלכוהול.

שירות המבחן התייחס גם לחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, כפי שפורטה לעיל.

שירות המבחן ציין כי עלה קושי בולט לניהל שיחה עם הנאשם, בשל חוסר ריכוז בולט, שינויים במצב הרגשי וחשיבה ודיבור איטיים. לאחר מכן ניתנה חוות הדעת הפסיכיאטרית השנייה, כפי שפורטה לעיל.

שירות המבחן התרשם כי בכללו נתונים אלה קיים סיכון להישנות התנהגות בעיתית פורצת גבולות. קיימת חשיבות בהמשך ליווי של גורמי טיפול והמשך קשר עם גורמי בריאות הנפש והتمדה בטיפול נפשי ותרופתי.

שירות המבחן ציין כי הוא ער למצבו ההתנהגותי והנפשי של הנאשם, שהינו בלתי יציב כמו גם לסיכון הנובע ממנו, עם זאת, ונוכח דפוסי אישיותו וקשישו, גילו הצער ונזקקתו להמשך טיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית ורטוענית, שתיקח בחשבון את תקופת מעצרו עד כה. לצד אלה - הטלת צו מבחן.

מגילון המבחן הפלילי של הנאשם 1 עולה כי באربع הזדמנויות קודמות הופסקו הליכים בעניינו בשל שהוא נמצא לא כשיר לעמוד לדין.

נائب 2 נעדך עבר פלילי כלשהו.

במעשים פגעו הנאים בערכיהם מוגנים שעוניים הגנה על שלומו של אדם, כבודו ושלות חייו.

מדובר במעשה אלימות ברוטלי, ברינוי וחסר גבולות.

מתחם הענישה הראיו למשעים אלה נע בין 18-7 חודשים מאסר בפועל.

בעניינו פנו הנאים יחד עם אחרים אל המתלון בבקשתה כי ייתן להם סיגריות, זאת על אף שהמתלון לא היה מוכר להם כלל ועייר והם שפגשו אותו באקראי, באישון לילה בתחנת דלק. חרף כל אלה, נאות המתלון לבקשתם וחלוקת לבני החבורה סיגריות. חלף להכير לו טובה על התנהגותו זו, הכירו לו הנאים וחבריהם אך רעה אלימות וברינויו. משבקש המתלון לחזור לרכיבו הם מנעו זאת ממנה ואין הדבר ברור כלל ועייר מודיע מצאו לנכון לעשות כן, הרי לא היה ביניהם לבין המתלון شيء כלשהו, וכיום או קנטור, שאף באלה לא היה כדי להצדיק אלימות ומוקל וחומר שלא היה בהתנהגותו של המתלון להצדיק צו.

אולם הנאים לא הסתפקו ב"הצדקה" זו למתלון ובמניעת הכניסה לרכב, הם אף הפליאו בו מכוחיהם ושוב על לא עוזל בכפו. גם כאשר הצליח סוף סוף להחלץ מהם ולהיכנס אל הרכב, המשיכו בכך, בעודו יושב ברכב. גם כאשר הצליח המתלון לסגור את דלת הרכב והוא וחברו ביקשו לעזוב את המקום, נענו הנאים וחבריהם את הרכב ולא הרפו מהמתלון ומחבריו.

התנהגות ברינויו וקשה זו בוצעה בנסיבות חרada על ידי הנאים ועל ידי ארבעה חברים נוספים ויש לראות

בכך משנה חומרא. יצוין כי כעולה מהעובדות שתוארו בכתב האישום הרי שהנאים נטו חלק פעיל וממשי באירוע זה.

לא אחת אמר בית המשפט העליון את דברו באשר לכך כי למרבה הצער, פשטה במחוזותינו התופעה של נקיטה באלים ו אף באלים קשה על מנת לפטור סכוסכים או כתוצאה מזיכרים על מה בכך וכי יש לע考ר תופעה פסולה זו וראיה לכל גינוי, משורש. והנה בעניינו אף לא סכוס או ויכוח עמדו ברקעה של אלומים, זו ננקטה ללא כל רקע, טעם או סיבה ואין בה אלא ברינות לשם.

ברוי כי תופעה זו יש למגר ואף לעשות כן בענישה מכובידה ומרתיעה שייהה בה כדי לשדר את המסר הראוי.

ברגיל היה מקום בנסיבות אלה להטיל על הנאים עונש אשר יהיה ברף העליון של מתחם הענישה.

אם לא כן נעשה, הרי זה ממש שמשקל נכבד הוענק למצב הנפשי של כל אחד מהנאים, כפי שפורט לעיל וכן הוענק משקל מסוים לגילם הצעיר, ולכם שאין בעברם הרשות קודמות. כן ניתן משקל להודאותם ולנטילת האחריות.

לא מצאת לפרט בין עונשם של הנאים שכן חלוקם באירוע שווה.

אני גוזרת על כל אחד מהנאים -

8 חודשים מאסר לריצוי בפועל שמניהם מיום מעצרם - 23/1/15.

8 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבלי עברו עבירה כלשהי שעוניינה אלימות מסווג פשוט.

5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבלי עברו עבירה כלשהי שעוניינה אלימות מסווג עונן.

כל אחד מהנאים יחתום על התחייבות בסכום של **1500 ₪**, שתוקפה למשך שנתיים והוא לבלי עברו עבירה כלשהי שעוניינה אלימות.

התחייבות תחתם עוד היום - **24.08.15**, שאם לא כן, יאסרו הנאים למשך 3 ימים.

כל אחד מהנאים יחויב בפיוצי למטלון, עד התביעה מס' 1 בכתב האישום , בסכום של **1250 ₪**. סכום זה יופקד בקופהbihמ"ש בעשרה תלולים חדשים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום **15/10/1** והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תלulos במועדו - יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ה, 24 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.